

Medlem brugte saa stærkt et Udtryk som: uretfærdigt — Forhold, at private kan oprette Børnehjem og faa et Grundtilskud paa 500 Kr. og et Tilskud pr. Barn af Staten paa 200 Kr., men naar en Kommune opretter et saadant Hjem, kan der intet Statstilskud gives. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at hvis de kommunale Børnehjem var stillet ganske som de private, vilde det være underligt at gøre en Forskel her; men for de private Børnehjem er der det Forhold til Stede, at de tager imod Børn ikke blot fra den Kommune, hvori Børnehjemmet ligger, men jeg kan gerne sige fra det hele Land. Der maa derfor tages Hensyn til, om et kommunalt Børnehjem ogsaa staaar aabent for andre end Børn fra Kommunen; ellers kunde det jo aflaste Forsørgelsesvæsenet i vedkommende Kommune. Nu maa det ærede Medlem slet ikke tro, at jeg paa dette Omraade er mistænksom overfor Kommunerne i særlig Grad, men jeg finder dog, at dette Spørgsmaal tiltrænger en særlig Behandling, inden det bliver løst. Der maatte, synes jeg, overfor kommunale Børnehjem tages visse Forholdsregler, som man tager overfor de private; men naar disse Forholdsregler kunde tages, saaledes at Børnehjemmene ikke betød en Aflastning af Fattigvæsenet, saa finder jeg, at de maatte have et lignende Statstilskud som de private. Naar nu den nye Lov træder i Kraft, vil man jo ret hurtigt indhøste nye Erfaringer paa dette Omraade, og jeg skal da være i høj Grad villig til at tage denne Sag op.

Det ærede Medlem Hr. Bresemann beklagede sig over den Behandling, Nakskov Børnehjem havde faaet af Ministeriet; det ærede Medlem mente, at Ministeriet gik, om jeg saa maa sige, den private eller her det kommunale Initiativ for nær, at Ministeriet befattede sig med Petitesser, som man kunde overlade de lokale Folk at sørge for. Maa jeg i den Anledning oplyse, at det er rigtigt, at Ministeriet eller Overinspektøren, som er Ministeriets Organ i saa Henseende, havde faaet Meddelelse om, at der var en Overbelægning, og i den Anledning skrev han til Nakskov, men fik ikke Svar paa en Række Forespørgsler. Dette førte naturligt til, at den tilsynsførende, tidligere Forstander Eskesen, besøgte Børnehjemmet og gav en Beretning om det, og det førte ogsaa til, at der kom en Henstilling om at ændre visse Ting i dette Børnehjem, men ikke Ting af indgribende Betydning; Henstillingen gik væsentlig ud paa, at man sørgede for, at Opholdsstuerne for Børnene blev lagt imod Syd, og efter den Indberetning, Ministeriet havde faaet, kunde

det udmærket lade sig gøre i den Bygning, som nu huser Børnehjemmet. Nu er der midt i September Maaned kommet et Svar fra Nakskov Børnehjem om Sagen, og jeg maa sige, at skønt denne Skrivelse bærer Vidnesbyrd om det Initiativ, man udfolder i Nakskov med Hensyn til denne Sag, forekommer det mig ikke, at de særlige Indvendinger, der er gjort fra Overinspektorens Side eller, om man vil, fra Ministeriets Side, er afkræftet ved den. Der nævnes i Skrivelsen dette, som jeg før hentydede til, at man synes, det kunde overlades til praktiske Folk at ordne de enkelte Forhold ved Børnehjemmet, og deri er jeg i al Almindelighed enig med det ærede Medlem, men jeg finder, at Henstillingen om, at Bygningerne bruges paa bedst mulige Maade, er fuldt ud berettigede.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har endvidere spurgt mig om, hvad det blev til med Professoratet i Racehygiejne. Jeg maa maaske minde det ærede Medlem om, at der paa Finansloven for 1922—23 blev optaget et Beløb paa 5 000 Kr. til forberedende Arbejder, der netop havde til Formaal at faa et saadant Professorat oprettet, og disse Penge er benyttet til, at Professor W. Johannsen er blevet frigjort fra sine ordinære Forelæsninger for at udføre et Undervisningsarbejde, der skulde give os en Mand, der var skikket til at overtage dette Embede. Saa vidt mig bekendt er der i Øjeblikket ingen herhjemme, der er skikket til at overtage denne Stilling, men det, som er sket, er altsaa, at der ved Universitetet er optaget en Virksomhed til Uddannelse af en Mand, eller maaske flere, der kunde tænkes at optage en Undervisningsvirksomhed af denne Art.

Jeg vender mig saa til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou i Anledning af den gamle Sag om Huset i Skelskør. Der fremkom i Fjor fra det ærede Medlem en Indsigelse imod den Maade, hvorpaa det særlige Syn havde behandlet denne Sag, og nu ønskede det ærede Medlem at faa at vide, hvad der er blevet foretaget fra Ministeriets Side i Aarets Løb. Der er foretaget dette i Overensstemmelse med mine Udtalelser her i Salen i Fjor, at Ministeriet har tilskrevet Synet, at dets Kontrakt med Ejeren af dette Hus maatte opsiges; og dette skete til sidste Nytaar, og Forholdet er afviklet. Men jeg vil gerne oplyse, at Ministeriet samtidig overfor Synet har udtalt som en almindelig Regel, at Lovens Erstatningsregel maa forstaas saaledes, at naar Bevillingsmyndighederne har nægtet Bevilling til Erhvervelse af en fredet Ejendom